

مقام معظم رهبری:

دولت باید اقتصاد را مدیریت کند

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: حضرت آیت الله خامنه‌ای، مقام معظم رهبری، صبح چهارشنبه در دیدار با رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت، شاخص‌های حکومت علوی؛ یعنی «عدالت، پاکدامنی، پارسایی و با مردم‌بودن» را ...

صفحه ۳

شنبه ۱۰ شهریور ۱۳۹۷ • ۲۰ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ • ۱ سپتامبر ۲۰۱۸

ولادت حضرت امام موسی کاظم (ع) را تبریک می‌گوییم

پاسخ آیت‌الله مکارم شیرازی به رحیم پورازغدی:

مایل نبودم این مسائل تلخ بازگو شود

گروه سیاست: ماجرای تجمع طلاب در مدرسه فیضیه اکنون به موضوع کنش و واکنش بین رحیم‌پورازغدی و آیت‌الله مکارم‌شیرازی تبدیل شده است. تجمع برخی طلاب در مدرسه فیضیه و شعارها و پلاکاردهای تهدیدآمیز علیه حسن روحانی یک وجه...

صفحه ۲

سال شانزدهم • شماره ۳۲۲۲ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

کیفر و پاداش روحانی

احمد غلامی . سردبیر

به باور جerald آلن کوهن، یکی از مفسران «نظریه تاریخ مارکس»، شناخت از خود، هم پاداش دارد هم کیفر. حسن روحانی و جامعه سیاسی ایران مصداق بارز این مدعا هستند. حضور رئیس‌جمهوری در مجلس دهم برای پاسخ‌گویی به برخی نمایندگان، نشان داد او به حدی از شناخت رسیده که بازیچه دست سیاست‌بازان نشود. در این بزنگاه بود که حسن روحانی دل را یکدله کرد و به شناخت از آنچه خود است، تاکید کرد که لبسته و وابسته نظام است. این شناخت از خود، هم کیفر دارد هم پاداش، هم در فرایند هم در نتیجه‌اش. کیفر روحانی انتقادات تند و تیز رسانه‌های خارجی و منتقدان داخلی از او است که در پی آن هستند تا جایگاه ریاست‌جمهوری را خدشه‌دار کنند. شناخت از خود دردناک است و دردناک‌تر از آن یک تنهایی خودخواسته است؛ اگرچه روحانی هنوز از حمایت اصلاح‌طلبان برخوردار است؛ اما در سیاست، دوستی و دشمنی دائمی وجود ندارد و جالب آن است که دوستان کمتر دائمی‌اند. در این سال‌های باقی‌مانده، اصلاح‌طلبان در مواجهه با روحانی تاکتیک خیلی دور، خیلی نزدیک را پیش خواهند گرفت؛ زیرا در دادن پاداش به او هم‌داستان نیستند. پاداش روحانی نزدیکی نهادهای رسمی به او است. انتظار می‌رود از این پس نهادهای رسمی با دولت برخورد همدلانه‌ای داشته باشند؛ چیزی که روحانی بیش از حمایت اصلاح‌طلبان و مردم روی آن حساب باز کرده است. اگر این خواسته محقق نشود، او سیاست‌مداری دوسر بخت خواهد بود. این فقط روحانی نیست که ناچار به تامل در خویش‌شن، اصلاح‌طلبان هم باید در این مسیر گام بردارند. آنان چند صیاحی است با اتخاذ تاکتیک‌های ایدئایی درصدد به تأخیر انداختن این رویارویی با خود هستند. از این‌رو است که اصلاح‌طلبان بیش از آنکه از خود سخن بگویند و موضع‌گیری‌هایشان را شفاف عیان کنند، از تغییر گفتمان اصلاح‌طلبی حرف می‌زنند. گویا گفتمان نواصلاح‌طلبی باید مانند نفربر جنگی اسکورپین آنان را در اتاقک فولادی از گزند انتقادات مخالفان و مردم در امان نگه دارد و با سرعت به خاکریزهای پیروزی برساند. روحانی تکلیفش را با مردم و اصلاح‌طلبان روشن کرد. او می‌گوید به مردمی باور دارد که نظام را باور دارند. جامعه سیاسی ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست. مردم هم در کار شناخت خویش‌اند. این سردرگمی، این بن‌بست‌های ناخواسته در سیاست، این اعوجاج در اظهارنظرهای مردم، این خشم و نفرت و این عشق و مقاومت، بیانگر احساسات مردمی است برای آگاهی از جایگاه خویش در جامعه. همین تکاپوی مردم برای شناخت است که روحانی را وادار کرده تا دل را یکدله کند و از تریبون مجلس، مجلسی که خانه ملت است، فریاد بزند و بر سر حیات نظام با هیچ‌کس معامله نمی‌کند. این صراحت رئیس‌جمهوری نشست‌گرفته از تکاپوی مردم برای آگاهی از جایگاه خود بعد از چهار دهه انقلاب اسلامی است. همین تکاپو اصلاح‌طلبان را هم ناگزیر می‌کند تا تکلیف خود را با سیاست دولت و مردم روشن کنند. اینک مردم به معنای عام آن با هر باور و منشئی در تکاپوی شناخت خود هستند؛ آگاهی از خود در زمینه تاریخی که پشت سر گذاشته‌اند. آنان سال‌های آغازین انقلاب را در «وحدت تفاوت‌یافته» از سر گذراندند. مردم در این دوران مانند خانواده‌ای با همه اختلافات و تعارضات در کنار یکدیگر بودند و بی‌واسطه به خیر هم نظر داشتند.

ادامه در صفحه ۴

وزیر امور خارجه:

در را به روی مذاکره سیاسی با عربستان نبسته‌ایم

حضور گسترده کاربران ایرانی در توئیتر می‌توانست برخی حرکت‌ها علیه ما را پاسخ بدهد

صفحه ۲

حرف اول

«بن‌بست دیپلماتیک»

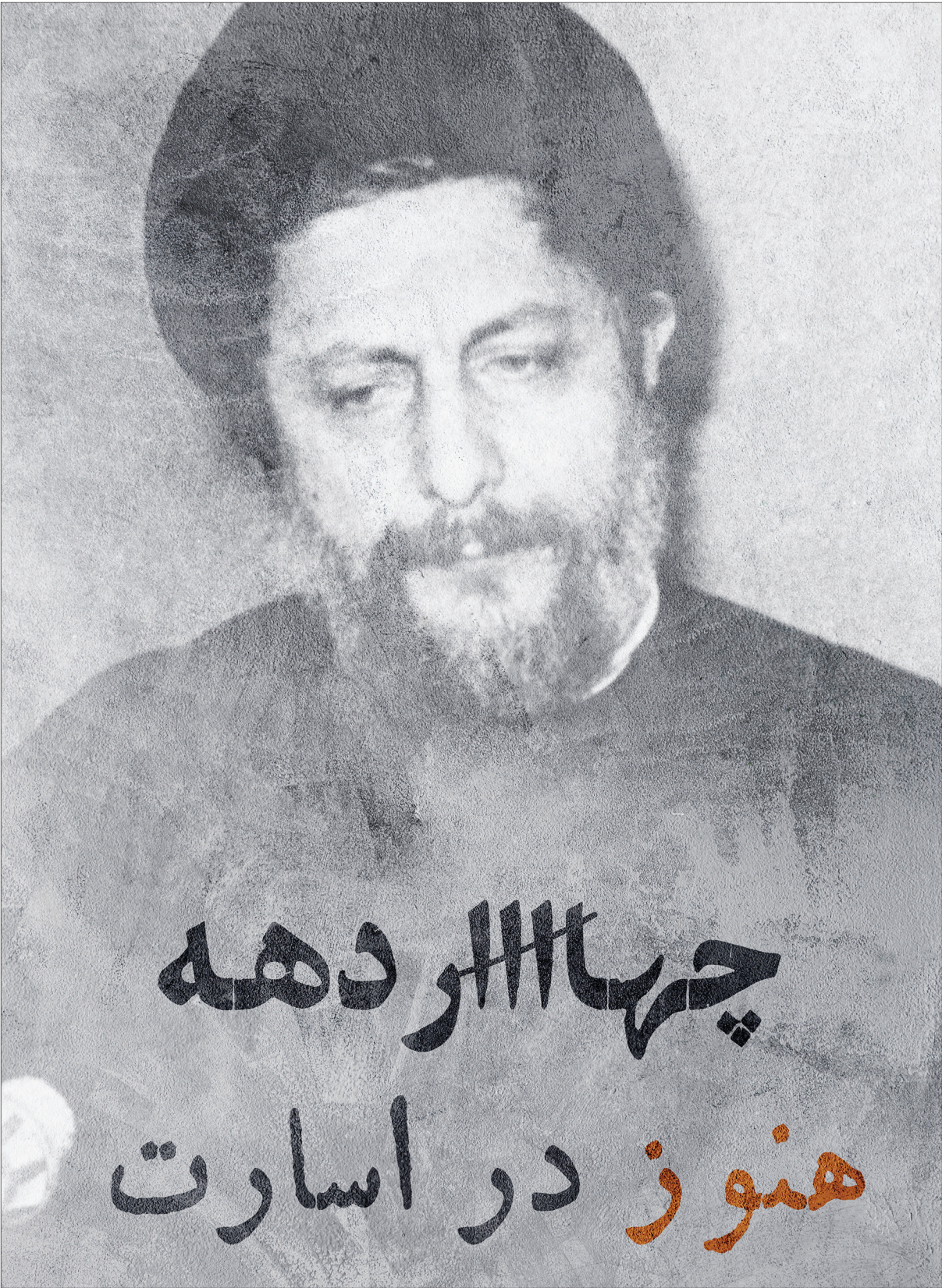
سید نصرالله حجازی
استاد دانشگاه

و توأم با تعصب آنها از برجام به‌عنوان تنها دستاورد در‌خور اعتنای دوره مسئولیت‌شان و دغدغه و تلاش مصرانه کنونی آنها برای حفظ و نجات این توافق به‌کمبارفته -که به آب‌وتش‌زدن پدری برای نجات جگرگوشه‌اش را می‌ماند- هر دو مقام ارشد سیاسی را کلافه کرده و به نقطه‌ای رسانده است که من از آن به «بن‌بست دیپلماتیک» تعبیر می‌کنم و منظورم از آن درنظرگرفتن دیپلماسی به‌مثابه وضعیتی گریزناپذیر، اما بدون کشایش است. نماد این بن‌بست، بیش از هر چیز در برافروختگی چهره، عصبانیت آشکار و اظهارات خلاف معمول و گاهی خلاف واقع آنها متجلی می‌شود. برای مثال:

۳) در خبرها آمده بود: «کمیسون اروپا روز سه‌شنبه ۲۳ اوت اعطای یک بسته حمایت مالی ۱۸ میلیون یورویی به ایران را تصویب کرد».

با اینکه به‌عنوان معلم سیاست و دیپلماسی، به اصل موضوع توافق هسته‌ای یا برجام نظری مثبت داشته‌ام و به سباق بعضی از این جهت دلوایس نبودم و با وجود اینکه تا حدودی به زیرویم سیاست و دیپلماسی واقفم، بنابراین با تامل به حوادث و رویدادها می‌نگرم و با فهم نسبی صورت‌های زیرین آنچه در بالاست، کمتر اسیر احساس، هیجان و قضاوت زود هنگام می‌شوم، اما خبر بالا موجب شگفتی و دغدغه‌ام شد. این نگرانی صرفاً از آن نظر نیست که اعطای چنین حمایت مالی ناچیزی دون شان کشوری توانمند و ملتی ثروتمند و بنابراین تحقیرکننده است، بلکه این دل‌نگرانی بیشتر ناشی از چرایی و موضوعیت چنین کمکی است؛ موضوعی که شایان تامل به نظر می‌آید.

ادامه در صفحه ۶

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۱۳

رجوع به صفحه ۳

مرکز تخصصی ایمپلنت و زیبایی ملادرا

بیه‌البرز

رجوع به صفحه آخر

رجوع به صفحه ۵

پشتاک

سازمان کنسروش و نوآوری صنایع ایران

رجوع به صفحه ۷

سازمان آگهی‌ها

۸۸۱۹۲۸۷۷-۸۸۷۹۲۴۳۴

PRESTIGE

Dental Group